

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 6), תשכ"ח-1968*

1. אחרי סעיף 2 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"א-1950:
(להלן - החוק העיקרי), יבוא:

הוספת סעיף א2

א2. (א) רואים חבלה שגרמה למותו של חייל או של חייל משוחרר כחבלה שאירעה בתקופת שירותו עקב שירותו גם אם היא נגרמה בדרכו אל המחנה או ממנו, ובלבד ששהותו מחוץ למחנה היתה כדין ולא חלו בדרך הפסקות או סטיות של ממש שאין להן קשר עם השירות או עם הדרך אל המחנה או ממנו; לגבי חייל השוהה בחופשה רואים חבלה כחבלה שגרמה למותו בתקופת שירותו עקב שירותו רק אם נגרמה בדרכו מן המחנה אל יעד חופשתו או בדרכו אל המחנה מיעד חופשתו.

"חבלה בדרך למחנה או ממנו"

(ב) לענין סעיף זה -

"מחנה" - המקום שבו שוהה החייל תוך שירותו הצבאי, ולגבי איש מילואים - לרבות מקום התייצבותו;

"חייל השוהה בחופשה" - חייל השוהה כדין מחוץ למחנה שלא במילוי תפקיד בשירות, ולרבות חייל משוחרר בדרכו חזרה מן השירות.

(ג) לענין סעיף זה, הטוען שהחייל שהה מחוץ למחנה שלא כדין - עליו הראיה."

2. בסעיף 7 לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 7

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "שנים עשר חדשים" יבוא "עשרים וארבעה חדשים";

(2) בסעיף קטן (ג) -

(א) במקום "שנים עשר" יבוא "עשרים וארבעה";

(ב) במקום פסקאות (1) ו-(2) יבוא:

"(1) במשך שנים עשר חדשים מתום תקופת התשלום לפי סעיף קטן (ב) - אם וכל עוד אין לה הכנסה כדי מחיה;

(2) היתה לנצרכת תוך עשרים וארבעה חדשים מתום תקופת שנים עשר החדשים האמורים בפסקה (1) - כל עוד היא נצרכת."

3. בסעיף 8 (ג) לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 8

(1) בפסקה (4), במקום "ליתום חמישי" יבוא "לכל אחד מהיתומים הנוספים";

(2) בסופו, יימחקו המלים "ולא יעלה התגמול החדשי על 123% מהדרגה הקובעת".

4. בסעיף 10 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

תיקון סעיף 10

"(ג) שכול שיש לו ילדים העומדים ברשות עצמם, בין אם יש לו בן-זוג שכול ובין אם לאו, ישולם לו תגמול חדשי השווה לאחוזים הנקובים להלן מהסכום שהיה משתלם לו אילו לא היו ילדיו עומדים ברשות עצמם:

* נתקבל בכנסת ביום כ' באב תשכ"ח (14 באוגוסט 1968); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 785, תשכ"ח, עמ' 349.
1 ס"ח תשי"א, עמ' 162; חשי"ב, עמ' 287; תשי"ח, עמ' 172; תשכ"ג, עמ' 36; תשכ"ה, עמ' 295; תשכ"ז, עמ' 140.

- (1) אם יש לו ילד אחד העומד ברשות עצמו – 70%;
- (2) אם יש לו שני ילדים העומדים ברשות עצמם – 50%;
- (3) אם יש לו שלושה ילדים העומדים ברשות עצמם – 30%;
- (4) אם יש לו ארבעה או יותר ילדים העומדים ברשות עצמם – 20%.

(ד) שכול ששָׁכַל יותר מילד אחד, ישולם לו התגמול לפי סעיף זה בעד כל נספה ששָׁכַל, אולם לא יותר מ-120% מהתגמול החדשי שהיה משתלם לשכול בזכות נספה אחד אילולא ילדיו העומדים ברשות עצמם.

(ה) לענין סעיף זה יראו ילדו של שכול כעומד ברשות עצמו אם מלאו לו 18 שנה, והכנסתו היא –

(1) אם יש לו ילד אחד קטין או שני ילדים קטינים או אם הוא נשוי ואין לו ילדים קטינים – לפחות כשיעור משכורתו של עובד המדינה בדרגה "ח" של הדירוג האחיד שיש לו הרכב משפחה כשלו;

(2) אם יש לו שלושה או ארבעה ילדים קטינים – לפחות כשיעור משכורתו של עובד המדינה בדרגה "י" של הדירוג האחיד שיש לו הרכב משפחה כשלו;

(3) אם יש לו חמישה ילדים קטינים או יותר – לפחות כשיעור משכורתו של עובד המדינה בדרגה "יב" של הדירוג האחיד שיש לו הרכב משפחה כשלו;

ואולם ילדו של שכול שהוא רווק ואינו נצרך, לא ייראה כעומד ברשות עצמו כל עוד הוא מחוסר עבודה.

(ו) על אף האמור בחוק זה ובתקנות על פיו אין רואים, לענין סעיף זה, את בתו הנשואה של שכול שאין לה הכנסה אישית מעבודה, ממשלח-יד, מרכוש ומכל מקור אחר, כעומדת ברשות עצמה מחמת זה בלבד שלבעלה יש הכנסה כדי מחייתו ומחיית התלויים בו.

5. בסעיף 12 (ג) לחוק העיקרי, בכל מקום בו נאמר "שנתיים" יבוא "שלוש שנים". תיקון סעיף 12

6. בסעיף 25 (ב) לחוק העיקרי, במקום "בשני העתקים" יבוא "בארבעה עותקים" ובמקום "העתק" יבוא "עותק". תיקון סעיף 25

7. בסעיף 28 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) חל במצבו של בן משפחה של נספה שינוי המזכה בהגדלת תגמוליו, חייב הוא להודיע על כך לקצין התגמולים תוך שנתיים מיום השינוי; הודיע לאחר שנתיים מיום השינוי, יהא זכאי להגדלת תגמוליו רק מתאריך מסירת ההודעה.

(ד) קצין התגמולים רשאי לדרוש מבן משפחה של נספה להגיש לו אחת לשנה הצהרה על הרכב משפחתו ופרטים אחרים העשויים להשפיע על שיעור התגמולים שהוא זכאי להם לפי חוק זה; הוראה זו אינה באה לגרוע מסעיף 22 (ה), כי אם להוסיף עליו.

(ה) לא נענה בן המשפחה לדרישה לפי סעיף קטן (ד) תוך ששים יום מיום מסירתה, רשאי קצין התגמולים להורות כי עד למסירת ההצהרה

על פרט פלוני ישרלמו לכן המשפחה תגמולים מחושבים כאילו אותו פרט אינו משפיע על שיעור תגמוליו.

8. בסעיף 29 לחוק העיקרי, במקום "27 שנה" יבוא "30 שנה", ובמקום "144%" יבוא "360%".

תיקון סעיף 29א

9. אחרי סעיף 29 לחוק העיקרי יבוא:

היספת סעיפים 29 ו-29א

29ב. ליתום של נספה המשרת שירות סדיר לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב]², ישלם קצין התגמולים במשך תקופת שירותו הסדיר תשלום חדשי של 60 לירות; היתה אותה שעה אמו של היתום בחיים, ישלם מחציתו של אותו סכום לאם ומחציתו ליתום.

מענק ליתום שבשירות סדיר

29ג. ליתום של נספה שהגיע לגיל 13, בילד, או לגיל 12, בילדה, ישלם קצין התגמולים מענק של 250 לירות.

מענק ליתום שהגיע למצוות

10. תחילתו של חוק זה היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968), אולם סעיף 1 תחילתו ביום כ"ח באדר ב' תשכ"ה (1 באפריל 1965).

תחילה

משה דיין
שר הבטחון

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

2 ס"ח תשי"ט, עמ' 286.

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 5), תשכ"ח-1968 *

1. בסעיף 25 (א) לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958: פסקה (א3) תסומן (ב3), ולפניה יבוא:

תיקון סעיף 25

"(א3) תוספת לדמי החכר שמותר לנכותם על-פי פסקה (3), המיועדת למימון פעילות מפלגתית, זולת אם הודיע העוכר למעבידו בכתב על התנגדותו לתשלום התוספת".

יוסף אלמוגי
שר העבודה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

• נתקבל בכנסת ביום כ' באב תשכ"ח (14 באוגוסט 1968); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 790, תשכ"ח, עמ' 382.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 86; תשי"ט, עמ' 40; תש"ך, עמ' 99; תשכ"ד, עמ' 35; תשכ"ה, עמ' 14.